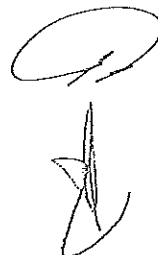

ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ
ΤΑΚΤΙΚΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ-ΕΦΕΣΕΙΣ

Αριθμός απόφασης
8888 / 2018

ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ
(τακτική διαδικασία-εφέσεις)

Αποτελούμενο από τη Δικαστή Μαρία Βλάχου, Πρόεδρο Πρωτοδικών, την οποία όρισε ο Πρόεδρος του Τριμελούς Συμβουλίου Διοικήσεως του Πρωτοδικείου και τη Γραμματέα Άννα Γκούντα-Βάθη.

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του στις 27 Απριλίου 2018 για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

Της εκκαλούσας ανώνυμης εταιρίας με την επωνυμία «ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΤΗΛΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ Α.Ε.», που εδρεύει στο Μαρούσι Αττικής, Λεωφόρος Κηφισίας αριθ. 99 και εκπροσωπείται νόμιμα, η οποία εκπροσωπήθηκε δια της πληρεξουσίας δικηγόρου της Ισαβέλλας Παναγοπούλου με δήλωση κατ' άρθρο 242 παρ. 2 ΚΠολΔ.

Του εφεσίβλητου, ο οποίος εκπροσωπήθηκε δια της πληρεξουσίας δικηγόρου του Δήμητρας Κουφογιάννη με δήλωση κατ' άρθρο 242 παρ. 2 ΚΠολΔ.

Ο εφεσίβλητος είχε ασκήσει κατά της εκκαλούσας την από 3.11.2011 αγωγή του ενώπιον του Ειρηνοδικείου Αμαρουσίου, η οποία κατατέθηκε στη γραμματεία με αριθμό κατάθεσης 1883/7.11.2011, προσδιορίσθηκε δε η συζήτησή της για τη δικάσιμο της 15.5.2014 και μετ' αναβολήν για

τη δικάσιμο της 25.9.2014. Συζητηθείσης κατά τη δικάσιμο αυτή της υποθέσεως, εκδόθηκε η υπ' αριθ. 1540/2014 απόφαση του Ειρηνοδικείου Αμαρουσίου, η οποία έκανε δεκτή την αγωγή ως κατ' ουσίαν βάσιμη. Η εκκαλούσα ζητεί την εξαφάνιση της ανωτέρω απόφασης και την απόρριψη της κατ' αυτής ασκηθείσης αγωγής στο σύνολό της με την από 12.3.2015 έφεσή της, η οποία κατατέθηκε στη γραμματεία του Ειρηνοδικείου Αμαρουσίου με αριθμό κατάθεσης 118/12.3.2015 και προσδιορίστηκε με αριθμό κατάθεσης 43081/1034/15.4.2015 στη γραμματεία του Δικαστηρίου τούτου η συζήτησή της για τη δικάσιμο, που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας απόφασης και εγγράφηκε στο πινάκιο.

**ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΚΑΤΑ ΤΟ ΝΟΜΟ**

Η υπό κρίση έφεση κατά της υπ' αριθ. 1540/2014 απόφασης του Ειρηνοδικείου Αμαρουσίου, το οποίο, δικάζοντας κατά την διαδικασία των εργατικών διαφορών, όπως αυτή ίσχυε πριν το Ν. 4335/2015 έκανε δεκτή ως κατ' ουσίαν βάσιμη την από 3.11.2011 αγωγή του ενάγοντος και ήδη εφεσιβλήτου, έχει ασκηθεί νομότυπα και εμπρόθεσμα στις 12.3.2015, εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίηση της εκκαλουμένης απόφασης στις 19.2.2015 (άρθρα 495 επ., 511, 513, 518 παρ. 1 ΚΠολΔ, βλ. την από 19.2.2015 επισημείωση της δικαστικής επιμελήτριας στο Εφετείο Αθηνών Ελένης Καπότου στο προσκομιζόμενο επικυρωμένο αντίγραφο της εκκαλουμένης απόφασης). Παραδεκτώς δε εισάγεται για να εκδικασθεί ενώπιον του παρόντος Δικαστηρίου, το οποίο είναι καθ' ύλην και κατά τόπον αρμόδιο (άρθρο 17Α ΚΠολΔ, όπως αυτό προστέθηκε με το άρθρο 3 παρ. 3 του Ν. 3994/2011 και ισχύει για εφέσεις κατά αποφάσεων ειρηνοδικείου, που ασκούνται από 25.7.2011). Επομένως, είναι τυπικά δεκτή και πρέπει να εξετασθεί περαιτέρω κατ' ουσίαν κατά την προσήκουσα ειδική διαδικασία των εργατικών διαφορών, όπως αυτή ίσχυε πριν το Ν. 4335/2015, εφαρμοζόμενη κατ' άρθρο 591 παρ. 2 ΚΠολΔ παρά την εισαγωγή της κατά την τακτική διαδικασία, χωρίς να απαιτείται να καταβληθεί από την εκκαλούσα

2^ο φύλλο της υπ' αριθ. 0003/2018 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών (τακτική διαδικασία-εφέσεις)

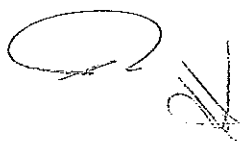
παράβολο σύμφωνα με τη διάταξη της παρ. 4 του άρθρου 495 ΚΠολΔ, όπως η παρ. 4 προστέθηκε με το άρθρο 12 παρ. 2 του Ν. 4055/2012, αφού ως υπόθεση που υπάγεται στη διαδικασία των εργατικών διαφορών, εξαιρείται της υποχρέωσης αυτής κατά το τελευταίο εδάφιο της ως άνω παραγράφου.

Με την από 3.11.2011 αγωγή του, ο ενάγων και ήδη εφεσίβλητος εξέθεσε ότι προσλήφθηκε από την εναγομένη και ήδη εκκαλούσα με σύμβαση εξαρτημένης εργασίας αορίστου χρόνου στις 30.12.1976 ως υπάλληλος και εξελίχθηκε μέχρι το βαθμό του Προϊσταμένου του Τεχνικού Τμήματος, τον οποίο κατείχε από 1.1.2006 έως 31.12.2011, λαμβάνοντας τα εκάστοτε προβλεπόμενα βάσει της από 16.5.1995 ΕΣΣΕ αντίστοιχα έξοδα κίνησης και παράστασης. Ότι η εναγομένη και ήδη εκκαλούσα κατά τη μηνιαία εκκαθάριση του ποσού, που αφορούσε τα έξοδα κίνησης και παράστασης, δεν του κατέβαλε αυτά στο ύψος που όριζε η ως άνω ΕΣΣΕ, αλλά απομειωμένα κατά το ποσό που αντιστοιχεί στο φόρο εισοδήματος και σε κρατήσεις υπέρ του κλάδου ασθένειας ΤΑΠ-ΟΤΕ, τον οποίο η εναγομένη και ήδη εκκαλούσα παρακρατούσε κατά την καταβολή παρά την ρητή και αδιαμφισβήτητη αποτυπωμένη στην ως άνω ΕΣΣΕ πρόθεση των συμβαλλομένων μερών να αποτελούν τα ποσά αυτά αποζημίωση για τις αυξημένες ανάγκες στις οποίες υποβάλλονται οι Προϊστάμενοι Υπηρεσιακής Λειτουργίας Τμήματος, Υποδιεύθυνσης και Διεύθυνσης. Με βάση το ανωτέρω ιστορικό, ζήτησε να υποχρεωθεί η εναγομένη και ήδη εκκαλούσα να του καταβάλει το ποσό των 17.938,66 ευρώ νομιμοτόκως για το κάθε επί μέρους ποσό που αντιστοιχεί σε κάθε έτος, από την πρώτη του επομένου έτους, άλλως από την επίδοση της αγωγής μέχρι την εξόφληση για την αποζημίωση εξόδων κίνησης και παράστασης κατά το χρονικό διάστημα από 1.1.2006 έως 31.12.2011 και να επιβληθεί σε βάρος της αντιδίκου του η δικαστική του δαπάνη.

Επί της ανωτέρω αγωγής, η οποία είναι νόμιμη, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 648 επ., 297, 298, 341, 345, 346 ΑΚ, 15 παρ. 1, 4

εδ. α και 18 παρ. 2 του Κώδικα Βιβλίων και Στοιχείων (π.δ. 186/1992), 45 παρ. 4 του Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος που κυρώθηκε με το ν. 2238/1994, 25 παρ. 2 εδ. α και παρ. 4 α.ν. 1846/1951 και 24 παρ. 2 του Κανονισμού Περίθαλψης Τ.Α.Π. Ο.Τ.Ε. που κυρώθηκε με το β.δ. 244/1966 και 176 ΚΠολΔ, εκδόθηκε η εκκαλουμένη απόφαση, με την οποία έγινε δεκτή αυτή ως κατ' ουσίαν βάσιμη και υποχρεώθηκε η εναγομένη και ήδη εκκαλούσα να καταβάλει στον ενάγοντα και ήδη εφεσίβλητο το ποσό των 17.938,665 ευρώ νομιμοτόκως από το τέλος του έτους που κάθε επί μέρους κονδύλιο έγινε απαιτητό μέχρι την πλήρη εξόφληση. Κατά της απόφασης αυτής παραπονεείται η εναγομένη και ήδη εκκαλούσα με την υπό κρίση έφεσή της, προβάλλοντας ως λόγους έφεσης την εσφαλμένη εφαρμογή του νόμου και την κακή εκτίμηση των αποδείξεων, ζητεί δε την εξαφάνιση της εκκαλουμένης απόφασης και την απόρριψη της κατ' αυτής ασκηθείσης αγωγής στο σύνολό της. Περαιτέρω ζητεί να διαταχθεί η επαναφορά των πραγμάτων στην προτέρα κατάσταση με την επιστροφή των καταβληθέντων ποσών λόγω του προσωρινά εκτελεστού της απόφασης.

Από την επανεκτίμηση όλων ανεξαιρέτως των εγγράφων, τα οποία επικαλούνται και προσκομίζουν οι διάδικοι, αποδεικνύονται τα ακόλουθα: Ο ενάγων και ήδη εφεσίβλητος, προσλήφθηκε από την εναγομένη και ήδη εκκαλούσα με σύμβαση εξαρτημένης εργασίας αορίστου χρόνου στις 30.12.1976. Κατά τη διάρκεια της σταδιοδρομίας του τοποθετήθηκε ως Προϊστάμενος του Τεχνικού Τμήματος, λαμβάνοντας την προβλεπόμενη βάσει της από 16.5.1995 ΕΣΣΕ αποζημίωση εξόδων κίνησης και παράστασης για τους Υπεύθυνους Έργου Τμήματος και Υποδιεύθυνσης που ανήρχετο σε 8.920 ευρώ για το 2006, 9.370,80 ευρώ για το 2007, 9.853,20 ευρώ για το 2008, 9.332,70 ευρώ για το 2009, 10.321,20 ευρώ για το 2010 και 10.321,20 ευρώ για το 2011. Τα ποσά αυτά όμως αποδόθηκαν απομειωμένα κατά τα ποσά που αντιστοιχούν στον φόρο εισοδήματος και τις ασφαλιστικές κρατήσεις υπέρ κλάδου ασθενοείας του ΤΑΠ-ΟΤΕ και ειδικότερα για το έτος 2006 παρακρατήθηκαν αντισυμβατικά 2.355,09 ευρώ ως φόρος εισοδήματος και 356,83 ευρώ ασφαλιστικές κρατήσεις, ήτοι 2.711,92 ευρώ, για το έτος 2007 2.483,26 ευρώ ως φόρος εισοδήματος και 374,83

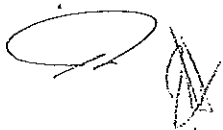

3^ο φύλλο της υπ' αριθ. *9889*/2018 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών (τακτική διαδικασία-εφέσεις)

ευρώ ασφαλιστικές κρατήσεις, ήτοι 2.858,09 ευρώ, για το έτος 2008 2.530,61 ευρώ ως φόρος εισοδήματος και 394,13 ευρώ ασφαλιστικές κρατήσεις, ήτοι 2.924,74 ευρώ, για το έτος 2009 2.735,12 ευρώ ως φόρος εισοδήματος και 412,85 ευρώ ασφαλιστικές κρατήσεις, ήτοι 3.147,97 ευρώ, για το έτος 2010 2.735,12 ευρώ ως φόρος εισοδήματος και 412,85 ευρώ ασφαλιστικές κρατήσεις, ήτοι 3.147,97 ευρώ και για το έτος 2011 2.735,12 ευρώ ως φόρος εισοδήματος και 412,85 ευρώ ασφαλιστικές κρατήσεις, ήτοι 3.147,97 ευρώ και εν συνόλω 17.938,66 ευρώ.

Κατά μεν το άρθρο 4 παρ. 1 του κυρωθέντος με το ν. 2238/1994 Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος: "Εισόδημα στο οποίο επιβάλλεται ο φόρος είναι το εισόδημα που προέρχεται από κάθε πηγή ύστερα από την αφαίρεση των δαπανών για την απόκτησή του...", κατά δε το άρθρο 45 του ίδιου κώδικα "Εισόδημα από μισθωτές υπηρεσίες είναι το εισόδημα που προκύπτει κάθε ένα οικονομικό έτος από μισθούς, ημερομίσθια, επιχορηγήσεις, επιδόματα, συντάξεις και γενικά από κάθε παροχή που χορηγείται περιοδικά με οποιαδήποτε μορφή είτε σε χρήμα είτε σε είδος ή άλλες αξίες για παρούσα ή προηγούμενη υπηρεσία ή για οποιαδήποτε άλλη αιτία το οποίο αποκτάται από μισθωτούς γενικά και συνταξιούχους... 2... 3... 4. Δεν θεωρείται εισόδημα από μισθωτές υπηρεσίες και δεν υπόκειται σε φόρο α) η αποζημίωση που παρέχεται σε υπαλλήλους επιχειρήσεων και ελευθέρων επαγγελματιών για δαπάνες υπηρεσίας που τους έχει ανατεθεί, εφόσον αποδεικνύεται η καταβολή τους από τα σχετικά παραστατικά στοιχεία που προβλέπονται από τις διατάξεις του Κώδικα Βιβλίων και Στοιχείων. Προκειμένου για αποζημιώσεις υπαλλήλων του Δημοσίου, που παρέχονται με διάταξη νόμου κατ' αποκοπή για κάλυψη δαπανών ειδικής υπηρεσίας που τους έχει ανατεθεί, εξαιρείται της φορολογίας ποσοστό πενήντα τοις εκατό (50%) εκτός εάν ο δικαιούχος αποδεικνύει δαπάνες μεγαλύτερου ποσού με βάση στοιχεία του Κώδικα Βιβλίων και Στοιχείων...". Από τις διατάξεις αυτές συνάγεται ότι σε φόρο εισοδήματος υπόκειται κάθε εν γένει

παροχή σε χρήμα ή σε είδος εφόσον δίνεται σε αντάλλαγμα της παρεχόμενης εργασίας, όχι δε και εκείνη που δίνεται για την κάλυψη δαπανών στις οποίες υποβλήθηκε ο μισθωτός προς το συμφέρον του εργοδότη για την εκτέλεση της εργασίας που του ανατέθηκε ή για την καλύτερη διεξαγωγή της, έστω και αν από την παροχή αυτή ωφελείται έμμεσα ο μισθωτός. Εξάλλου με τις διατάξεις της από 16-5-1995 ΕΣΣΕ μεταξύ Ο.Τ.Ε. και ΟΜΕ-ΟΤΕ, οι οποίες έχουν κανονιστική ισχύ και επομένως έχουν ισχύ ουσιαστικού νόμου, σύμφωνα με τα άρθρα 8 παρ. 3 ν. 1876/1990, 12 παρ. 4 ν. 1767/1988, όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 8 παρ. 3 ν. 2224/1994 και άρθρο δεύτερο παρ. 2 ν. 2257/1994, καταργήθηκε από της ισχύος αυτής, την 1-6-1995, το επίδομα ευθύνης θέσης και η αποζημίωση παράστασης που καταβαλλόταν στους προϊσταμένους υπηρεσιακών λειτουργιών στάθμης τομέα και άνω, ως οικειοθελής και πρόσθετη παροχή σύμφωνα με αποφάσεις του Δ.Σ. του Ο.Τ.Ε. και τον όρο 25 της από 7-3-1990 ΕΣΣΕ, και ορίσθηκε ότι από την ημερομηνία αυτή (1-6-1995) στους προϊσταμένους των αναφερομένων λειτουργιών χορηγούνται έξοδα κίνησης και παράστασης, κλιμακούμενα, όπως ορίζεται κατά βαθμό και θέση, στα αναφερόμενα χρηματικά ποσά. Τα έξοδα αυτά, κατά τους όρους της εν λόγω ΕΣΣΕ, "2... είναι οικειοθελής παροχή, δεν αποτελούν τακτικές αποδοχές και ο Ο.Τ.Ε. επιφυλάσσει σ' αυτόν ρητά το δικαίωμα ανάκλησής τους. 3. Δεν υπολογίζονται στα δώρα Χριστουγέννων και Πάσχα, καθώς και στο επίδομα αδείας. 4. Χορηγούνται αποκλειστικά και συνδέονται υποχρεωτικά με την πραγματική άσκηση των υπηρεσιακών τους καθηκόντων προς αντιμετώπιση των εξόδων φιλοξενίας των επισκεπτών, συμμετοχής τους ως εκπροσώπων του Ο.Τ.Ε. στις διάφορες κοινωνικές εκδηλώσεις, των εξόδων κίνησής τους κ.λπ. 5. Για κάθε ημέρα απουσίας για οποιοδήποτε λόγο ή αποχής δικαιούχου προϊσταμένου από τα υπηρεσιακά του καθήκοντα, περικόπτεται το 1/30 των ανωτέρω εξόδων και χορηγούνται στο νόμιμο αναπληρωτή του...". Εξάλλου με το άρθρο 24 παρ. 1 περ. α, β του Κανονισμού Περίθαλψης του Ταμείου Ασφάλισης Προσωπικού Ο.Τ.Ε., ο οποίος κυρώθηκε με το β.δ. 244/1966 (ΦΕΚ Α 66), όπως η περ. β αντικαταστάθηκε από το άρθρο 2 του π.δ. 206/1990 (ΦΕΚ Α 80), ορίζεται ότι στους πόρους και

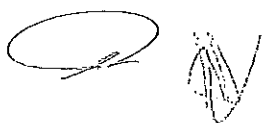

4^ο φύλλο της υπ' αριθ. 9889/2018 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών (τακτική διαδικασία-εφέσεις)

προσόδους του κλάδου ασθενείας του Ο.Τ.Ε. περιλαμβάνονται, μεταξύ άλλων, και: "α. Η ασφαλιστική εισφορά του εργοδότη εκ 7,5% επί των πάσης φύσεως αποδοχών των ησφαλισμένων. β. Η ασφαλιστική εισφορά των ασφαλισμένων ανέρχεται από 1.6.1990 σε ποσοστό δύο στα εκατό (2%) επί των συνολικών μηνιαίων αποδοχών του υπαλλήλου και από 1.1.1991 σε ένα και εβδομήντα πέντε στα εκατό (1,75%)". Κατά την παρ. 2 του ίδιου άρθρου: "Ως αποδοχαί εφ' ων υπολογίζονται αι κατά την ανωτέρω παράγραφον υπό στοιχ. α, β και δ ασφαλιστικά εισφοραί νοούνται πάσαι αι παγίως και περιοδικώς ή εκτάκτως γενόμεναι υπό του εργοδότη προς τον εργαζόμενον χρηματικά παροχαί. Εν τη εννοία των αποδοχών περιλαμβάνονται πλην της καθ' εαυτήν αντιμισθίας και τα συμπαραομαρτούντα επιδόματα οικογενειακών βαρών, βαθμού, θέσεως, ειδικότητας, πολυετίας κλπ. Εις τας τακτικάς αποδοχάς περιλαμβάνονται αι χρηματικά παροχαί Χριστουγέννων και Πάσχα. Επίσης και ειδικώς προκειμένου περί του υπολογισμού των ασφαλιστικών εισφορών δια τον Κλάδον Ασθενείας εν τη εννοία των αποδοχών περιλαμβάνονται και αι αμοιβαί λόγω υπερωριακής απασχολήσεως και υπεραποδόσεως ως και πάσα πρόσθετος αμοιβή δι' απασχόλησιν κατά τας Κυριακάς και εξαιρεσίμους και διά νυκτερινήν εργασίαν". Τέλος σχετικά με την είσπραξη πόρων του κλάδου ασθενείας, στο άρθρο 25 παρ. 1 περ. α του ίδιου κανονισμού ορίζεται ότι: "Η ασφαλιστική εισφορά των εργαζομένων δι' εαυτούς και τα τυχόν ασφαλιζόμενα μέλη της οικογενείας, παρακρατείται υπό του εργοδότη κατά την πληρωμήν εις αυτούς, των αποδοχών ή παντός άλλου ποσού εφ' ου υπολογίζεται κατά τας διατάξεις του άρθρου 24 ασφαλιστική εισφορά διά τον Κλάδον Ασθενείας, ομού δε μετά της βαρυνούσης τον εργοδότην εισφοράς κατατίθεται εις ίδιον παρά Τραπέζην λογαριασμόν του Κλάδου Ασθενείας μέχρι της εικοστής του επομένου της γενομένης πληρωμής μηνός σημφώνως προς τας διατάξεις του α.ν. 1611/1950 ως ούτος τροποποιηθείς ισχύει σήμερον". Από το συνδυασμό των ανωτέρω διατάξεων προκύπτει ότι τα καταβαλλόμενα από 1-6-1995 και εφεξής

στους προϊσταμένους υπηρεσιακών λειτουργιών του Ο.Τ.Ε. έξοδα κίνησης και παράστασης δεν αποτελούν μισθολογική παροχή που καταβάλλεται σ' αυτούς ανεξαρτήτως της άσκησης των καθηκόντων τους ως αντάλλαγμα της εργασίας τους και δεν υποβάλλονται σε φόρο εισοδήματος και ασφαλιστικές κρατήσεις υπέρ κλάδου ασθενείας του Τ.Α.Π.-Ο.Τ.Ε. αλλ' αντιθέτως αποτελούν ανακλητή οικειοθελή παροχή του Ο.Τ.Ε., συνδεόμενη οπωσδήποτε με την πραγματική άσκηση των καθηκόντων προϊσταμένου, που σκοπό έχει να αντιμετωπίσει δι' αυτής ο ασκών τέτοια καθήκοντα υπάλληλος τις δαπάνες φιλοξενίας επισκεπτών του Ο.Τ.Ε. και τα έξοδα κίνησης και παράστασης αυτού ως εκπροσώπου του Ο.Τ.Ε. στις διάφορες κοινωνικές εκδηλώσεις, ανεξαρτήτως του ύψους τους (Ολ. Α.Π. 11/2007, 12/2007, Α.Π. 1140/2013). Τα πιο πάνω δεν αναιρούνται από τις διατάξεις του άρθρου 25 παρ. 2 εδ. α και παρ. α.ν. 1846/1951 που αφορά των υπολογισμών των ασφαλιστικών εισφορών των ασφαλισμένων του Ι.Κ.Α. ούτε από εκείνες των άρθρων 15 παρ. 1, 4 εδ. α και 18 παρ. 2 του Κώδικα Βιβλίων και Στοιχείων που κυρώθηκε με το π.δ. 186/1992, με τις οποίες ορίζονται τα εξής: "Ο επιτηδευματίας που τηρεί βιβλία οποιασδήποτε κατηγορίας και τα πρόσωπα της παραγράφου 3 του άρθρου 2 του Κώδικα αυτού για κάθε δαπάνη που αφορά την άσκηση της επιχείρησης του ή την εκτέλεση του σκοπού τους, αντίστοιχα, για την οποία ο δικαιούχος δεν υποχρεούται στην έκδοση στοιχείου του Κώδικα αυτού, εκδίδει διπλότυπη απόδειξη δαπάνης" (άρθρο 15 παρ. 1), "Όταν καταβάλλονται μισθοί, ημερομίσθια ή άλλες παροχές σε μισθωτούς δύναται, αντί της έκδοσης απόδειξης δαπάνης, να συντάσσεται κατάσταση στην οποία υπογράφουν οι δικαιούχοι για τα ποσά που λαμβάνουν" (άρθρο 15 παρ. 4 εδ. α) και "Κάθε εγγραφή στα βιβλία, που αφορά συναλλαγή ή άλλη πράξη του υποχρέου, πρέπει να στηρίζεται σε στοιχεία που προβλέπονται από τις διατάξεις του Κώδικα αυτού ή σε δημόσια έγγραφα ή σε άλλα πρόσφορα αποδεικτικά στοιχεία" (άρθρο 18 παρ. 2) (ΑΠ 566/2016, δημοσίευση ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ).

Τα παραπάνω ποσά αντισυμβατικά παρακράτησε η εναγομένη και ήδη εκκαλούσα κατά την πληρωμή και δεν απέδωσε στον ενάγοντα και ήδη εφεσίβλητο, παρά την εκπεφρασμένη και αδιαμφισβήτητη βούληση

5^ο φύλλο της υπ' αριθ. 8889/2018 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών (τακτική διαδικασία-εφέσεις)

αμφοτέρων των συμβαλλομένων μερών να δίδονται τα ποσά αυτά για την καλύτερη εξυπηρέτηση των αναγκών της επιχείρησης και να συνδέονται άρρηκτα με την πραγματική άσκηση των καθηκόντων. Ο ισχυρισμός δε της εναγομένης και ήδη εκκαλούσας ότι ήταν εκ του νόμου υποχρεωμένη προς τούτο είναι απορριπτέος, καθόσον η υποχρέωση αυτή υφίσταται μόνο για τις παροχές που δίδονται σε αντάλλαγμα εργασίας και όχι για παροχές που προορίζονται για ανάλωση κατά την ενάσκηση καθηκόντων και εξυπηρετούν τις λειτουργικές ανάγκες της επιχείρησης. Επίσης η προβαλλόμενη από την εναγομένη και ήδη εκκαλούσα ένσταση αποκλειστικής υπαιτιότητας του ενάγοντος και ήδη εφεσιβλήτου ότι αυτός αν και έλαβε γνώση της παρακράτησης δεν αμφισβήτησε την φορολογική του υποχρέωση ενώπιον των Διοικητικών Δικαστηρίων, είναι απορριπτέος ως αβάσιμος, διότι δεν σχετίζεται με την κρινόμενη υπόθεση που αφορά διαφορά ιδιωτικού δικαίου εξ αφορμής της σύμβασης εργασίας και όχι διαφορά του ενάγοντος και ήδη εφεσιβλήτου με το Δημόσιο με αντικείμενο την επιστροφή φόρου. Επομένως η αγωγή πρέπει να γίνει δεκτή στο σύνολό της ως κατ' ουσίαν βάσιμη.

Κατά τον ίδιο τρόπο και συνεπώς ορθά έκρινε το πρωτοβάθμιο Δικαστήριο, κάνοντας δεκτή ως βάσιμη κατ' ουσίαν την αγωγή στο σύνολό της. Συνεπώς δεν έσφαλε ως προς την ορθή εφαρμογή του νόμου και την εκτίμηση των αποδείξεων και οι αντίθετα υποστηρίζοντες λόγοι έφεσης είναι αβάσιμοι και απορριπτέοι. Κατ' ακολουθίαν, ύστερα από την ουσιαστική απόρριψη των λόγων εφέσεως, πρέπει να απορριφθεί αυτή, ως ουσιαστικά αβάσιμη και να καταδικασθεί η εκκαλούσα, λόγω της ήττας της στα δικαστικά έξοδα αυτού του βαθμού δικαιοδοσίας του εφεσιβλήτου, όπως ορίζεται ειδικότερα στο διατακτικό (άρθρα 176, 183, 191 π.αρ. 2 ΚΠολΔ).

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ αντιμωλία των διαδίκων.

ΔΕΧΕΤΑΙ τυπικά και ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΙ κατ' ουσίαν την έφεση κατά της υπ' αριθ. 1540/2014 απόφασης του Ειρηνοδικείου Αμαρουσίου.

ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΕΙ την εκκαλούσα στα δικαστικά έξοδα αυτού του βαθμού δικαιοδοσίας του εφεσιβλήτου, τα οποία ορίζει σε διακόσια πενήντα (250) ευρώ.

ΚΡΙΘΗΚΕ, αποφασίστηκε και δημοσιεύθηκε στην Αθήνα, σε έκτακτη δημόσια στο ακροατήριό του συνεδρίαση, παρουσία της γραμματέως και απόντων των διαδίκων και των πληρεξουσίων δικηγόρων τους στις 20 Αυγούστου 2018.

Η ΔΙΚΑΣΤΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

